

נחמיאס, שלום ("מיקו")

בן-הזקונים של יעקב וויקטוריה. נולד ביום י"ד באייר תש"ב (1.5.1942) בסופיה אשר בבולגריה. בשנת 1949 עלה שלום עם משפחתו לארץ, למד את לימודיו היסודיים בבית-הספר "עין-כרם". והצטיין בהם. היה פיקח ועליו ותכונותיו אלו אפיינו את אישיותו. הוא ידע לשבות את לב כולם. הק לעתים רחוקות היה ענין כלשהו מעכיר את רוחו העליזה. לאחר שסיים את לימודיו היסודיים המשיך את התיכונים

ב"בית-הכרם". שלום גילה פעילות רבה בתנועת "הנוער העובד" ובגדנ"ע. אהב את נוף הארץ והירבה לטייל בה וסידר את צילומיו באלבומים. אהב את ירושלים בכל נפשו ולא אחת חשב בקול על ירושלים המשוחררת ושאף לראות את ירושלים בשלימותה. באוקטובר 1960 גויס במסגרת תנועת-הנוער לנח"ל ושהה במסגרת השירות ללא תשלום בקיבוץ פלמחים אשר בו קשר את עתידו. לאחר שסיים את האימון המתקדם שוחרר מהצבא, ונשא אשה את אחת מבנות פלמחים והשתלב מהר בחיי-הקיבוץ. בשנת 1964 חזר לעיר, ועבד במרכז למיכון משרדי ולאחר שנה וחצי עמד להתמנות לתפקיד מנהל-מחלקה. מדי פעם היה יוצא למילואים ובפרוץ מלחמת ששת הימים נקרא לדגל והשתתף עם מחלקתו בכל קרבות הטיהור אשר נערכו בדרך שכם — ירושלים ובעוד הכוחות מתקדמים לכיוון רחבת-המסגד תפס שלום עמדה ליד שער הקונסוליה האמריקאית ונפגע בחילופי-האש; הוא נפל בלי שזכה לראות בהתגשם שאיפתו על ירושלים השלימה; זה היה ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967). הניח אשה ותינוק שטרם מלאה לו שנה אחת. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. בספר "מאירות גברו" של מפקדת הצנחנים הובאו תולדותיו ותיאור קרבו האחרון.